

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 17C/125/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212229537
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Géciová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7212229537.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Monikou Géciovou, PhD. v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., IČO: 35787783, Panenská 7, Bratislava právne zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava proti odporcovi: N. Y., nar. XX.X.XXXX, Y. XXX/XX, Y., v konaní o zaplatenie 1.282,21 eura s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý z a p l a t i ť navrhovateľovi 1.157,80 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 1.6.2012 do zaplatenia a n a h r a d i ť navrhovateľovi trovy konania v sume 61,20 eur titulom zaplateného súdneho poplatku na účet navrhovateľa vedený v ING Bank N.V. č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 3065500002 a trovy právneho zastúpenia vo výške 132,56 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa vedený vo VÚB a.s., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: 10410488, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Košice II (ďalej len „súd“) dňa 15.10.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu vo výške 1.282,21 eur s prísl.. Podaný návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že s odporcom uzatvoril dňa 20.12.2011 a dňa 23.12.2011 zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcové zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXXXXXX, predmetom ktorých bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcovi peňažné prostriedky na nákup spotrebného tovaru (televízor, fotoaparát) vo výške 548,90 eur, resp. 608,90 eur a záväzok dlžníka tieto prostriedky za podmienok dohodnutých v zmluve vrátiť. Oba dlhy mal odporca splatiť navrhovateľovi v 24 mesačných splátkach vo výške 35,62 eur, resp. 39,51 eur, počnúc dátumom 15.1.2012. Keďže odporca svoje záväzky neplnil, navrhovateľ podal predmetnú žalobu. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu trov konania.

Výzvou č. k. 18Ro/613/2012 zo dňa 15.1.2013 vyrozumel súd navrhovateľa, že ním predložené zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemajú všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (zmluva neobsahuje označenie predajcu u ktorého možno reklamovať tovar, neobsahuje označenie samotného tovaru, navrhovateľ nepreukázal nárok na ním uplatnené poistné a výška úrokov z úveru navrhovateľa je vzhľadom na výšku úrokových sadzieb poskytovaných bankami neprímeraná) podľa § 9 zák. č. 192/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a preto by mal navrhovateľ iba právo na zaplatenie poskytnutej istiny bez nároku na úroky z úveru a ďalšie poplatky.

Na výzvu, či navrhovateľ súhlasí, aby súd vydal platobný rozkaz len v časti poskytnutej úverovej istiny a zákonných úrokov z omeškania, navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 12.3.2013 uviedol, že v predmetných zmluvách sú dodržané všetky zákonné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z.. Konkrétne na zmluve je uvedený predajca tovaru, u ktorého je možné uplatniť reklamáciu predmetného tovaru a to DATART MEGASTORE, Zadunajská cesta 10, Bratislava, ďalej zmluvy podľa navrhovateľa obsahujú postačujúci opis tovaru a to uvedením, že sa jedná o televízor a fotoaparát. K poisteniu navrhovateľ uviedol, že si ho odporca dobrovoľne zvolil v bode 1.1 časti 1 zmlúv. K výške ročnej úrokovej sadzby 39 % uviedol, že túto považuje za primeranú a obvyklú v mieste a čase uzatvárania predmetných úverových zmlúv.

Keďže navrhovateľ nesúhlasil s vydaním platobného rozkazu podľa výzvy súdu, ale trval na podanom návrhu v celom rozsahu, súd predviedol vec do registra „C“, nakoľko mal za to, že v danom konaní nie sú splnené podmienky na vydanie platobného rozkazu, a ďalej sa vo veci konal pod sp. zn. 17C/125/2013.

Odporca vo svojom vyjadrení k žalobe dňa 6.9.2013 uviedol, že nárok navrhovateľa neuznáva, nakoľko bol údajne zneužitý ako biely kôň pánom H., ktorý z neho mal urobiť konateľa svojej firmy, pričom mal podať vo veci aj trestné oznámenie. Svoje tvrdenie žiadnym spôsobom bližšie nekonkretizoval, ani neuviedol akú môže mať súvislosť s predmetným súdnym konaním.

Právny zástupca navrhovateľa podaním doručeným súdu dňa 21.11.2013, ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní nariadenom na deň 9.1.2014 a z dôvodu hospodárnosti konania súhlasil, aby súd rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu. U odporcu bolo doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas pred stanoveným termínom. Svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil, ani nežiadal o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd konal v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu a odporcu.

Súd sa oboznámil s obsahom spisu, konkrétne s návrhom na začatie konania, zmluvami o spotrebiteľskom úvere, výpoveďami zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere, vyjadrením navrhovateľa k stanovisku súdu k vydaniu platobného rozkazu vo veci, oznámením navrhovateľa odporcovi - súhlas s poskytnutím úveru, s potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade odporcu, výpisom z účtu odporcu, oznámením o poskytnutí ďalšieho úveru, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov a výpisom z účtu, vyjadrením odporcu k žalobe, vyjadrením navrhovateľa k vyjadreniu odporcu a ostatným spisovým materiálom, súd zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ uzavrel s odporcom dňa 20.12.2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 548,90 eur, pričom tento úver bol účelovo viazaný na úhradu kúpnej ceny za nákup televízora od predajcu elektroniky DATART MEGASTORE. Odporca bol v súlade so zmluvou povinný platiť navrhovateľovi pravidelné mesačné splátky vo výške 35,62 eur počnúc dňom 15.1.2012 v 24 mesačných splátkach. Odporca mal teda na poskytnutý spotrebiteľský úver uhradiť navrhovateľovi sumu v celkovej výške 854,88 eur, ktorá pozostáva z poskytnutého úveru 548,90 eur a zo zmluvne dohodnutých úrokov a poplatkov v celkovej výške 305,98 eur. Následne navrhovateľ uzavrel s odporcom dňa 23.12.2011 ďalšiu zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 608,90 eur, pričom tento úver bol účelovo viazaný na úhradu kúpnej ceny za nákup fotoaparátu od predajcu elektroniky DATART MEGASTORE. Odporca bol v súlade so zmluvou povinný platiť navrhovateľovi pravidelné mesačné splátky vo výške 39,51 eur počnúc dňom 15.1.2012 v 24 mesačných splátkach. Odporca mal teda na poskytnutý spotrebiteľský úver uhradiť navrhovateľovi sumu v celkovej výške 948,24 eur, ktorá pozostáva z poskytnutého úveru 608,90 eur a zo zmluvne dohodnutých úrokov a poplatkov v celkovej výške 339,34 eur.

Odporca navrhovateľovi nezaplatil žiadnu splátku, preto navrhovateľ vypovedal obe zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Na predžalobné výzvy odporcu žiadnym spôsobom nereagoval.

Podľa článku 6 Smernice Rady 93/13/EHS, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Členské štáty prijmu potrebné opatrenia na to, aby zabezpečili, že spotrebiteľ nestratí ochranu, zabezpečenú touto smernicou, tým, že si vyberie právo nečlenského štátu ako právo uplatniteľné na zmluvu, ak táto má úzku súvislosť s územím členských štátov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného k 20.12.2011, resp. k 23.12.2011, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa časti 2 bod 2.1. Zmlúv o spotrebiteľskom úvere, klient sa zaväzuje riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak nie je dohodnuté inak. Cetelem splátku použije na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa ZoSÚ, prípadne podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov Cetelemu zverejneného Cetelemom, vrátane čiastky určenej na úhradu poisťného, pokiaľ je klient poistený a príslušnej časti úverovej istiny.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. h) zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Vykonaným dokazovaním v súlade s citovanou právnou úpravou súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná iba v časti uplatnených dlžných úverových istín 548,90 eur a 608,90 eur. Nie je sporné, že účastníci konania dňa 20.12.2011 a dňa 23.12.2011 uzatvorili zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve. Túto skutočnosť nespochybňujú ani ničím nepodložené tvrdenia odporcu, že bol zneužitý ako biely kôň, nakoľko tieto tvrdenia sa žiadnym spôsobom netýkajú predmetných spotrebiteľských zmlúv. Obsahom úverových zmlúv bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcovi peňažné prostriedky na nákup tovaru, pričom odporca sa zaviazal splatiť úver formou pravidelných mesačných splátok. Odporca záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. V dôsledku neplnenia zmluvných povinností zo strany odporcu sa ku dňu 31.5.2012 stal splatný dlh odporcu z oboch zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Z uplatnenej sumy súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie nesplatené úverovej istiny vo výške 1.157,80 eur (548,90 eur + 608,90 eur). V prevyšujúcej časti týkajúcej sa uplatnenej sumy za dlžné úroky z úveru a poistné žalobu zamietol.

Súd mal za to, že tovar, na ktorý si odporca bral predmetné úvery nebol dostatočne opísaný, nakoľko označenie televízor, alebo fotoaparát je iba všeobecné druhové označenie, ktoré pokrýva celú škálu výrobkov rovnakého druhu, ktoré sa líšia jednak kvalitou, technickými parametrami aj cenou. Dostatočný opis tovaru musí podľa názoru súdu obsahovať aj typové označenie takto predávaného výrobku, aby daný výrobok nebolo možné zameniť za iný typ výrobku (tovaru) rovnakého druhu. Preto súd považoval predmetné úvery poskytnuté navrhovateľom odporcovi v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. h) a § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, za bezúročné a bez poplatkov.

Súd zároveň podotýka, že výška úrokov z úveru vo výške 39% ročne pre obe zmluvy je neprimerane vysoká. Pri určení, že táto výška je neprimerane vysoká súd vychádzal zo štatistických ukazovateľov zverejňovaných NBS (<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/menova-a-bankova-statistika/urokova-statistika/bankova-urokova-statistika-uvery>), týkajúcich sa výšky úrokovej miery pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti s obdobím splatnosti od 1 do 5 rokov, poskytovanými bankami za obdobie roku 2011. Podľa týchto štatistík bola priemerná výška úrokových sadzieb pre tento typ úverov za rok 2011 12,89 % ročne, pričom za december 2011 (kedy boli uzatvorené obe úverové zmluvy) bola priemerná výška úrokových sadzieb 13,03 % ročne. Z uvedeného vyplýva, že úroky z úveru, ktoré si uplatňuje navrhovateľ voči odporcovi sú približne trojnásobné oproti obvykle požadovanej úrokovej miery na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch v rovnakom časovom období. Takéto dojednanie o úrokoch odporuje dobrým mravom a je v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, a preto ide o absolútne neplatné zmluvné dojednanie. Vo veciach nebankových subjektov je možné vzhľadom na mieru rizika akceptovať vyššie úroky ako poskytujú banky, ale výška úrokov trojnásobne prevyšujúca priemernú úrokovú sadzbu bánk však nie je primeraná.

Preto v časti uplatnenej sumy pozostávajúcej z titulu dlžných úrokov z úveru, pri zmluve uzavretej dňa 20.12.2011 vo výške 52 eur a pri zmluve uzavretej dňa 23.12.2011 vo výške 57,68 eur, nárok navrhovateľa súd zamietol.

Rovnako súd zamietol nárok navrhovateľa v časti o zaplatenie poistného, ktoré si navrhovateľ vyčíslil v prvej zmluve vo výške 6,99 eur a v druhej vo výške 7,74 eur. Ide o nároky, ktoré neboli preukázané, nakoľko navrhovateľ nepredložil žiadnu poistnú zmluvu ktorú by podpísal odporca. Argumentácia navrhovateľa, že odporca si dobrovoľne zvolil poistenie pri oboch úveroch a podpisom úverových zmlúv vyhlásil, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení medzi navrhovateľom a Poistovňou Cardiff Slovakia a.s., je podľa názoru súdu účelová a ako taká neobstojí. Z úverových zmlúv ako boli predložené súdu je zrejmé, že ide o formulárové zmluvy, ktorých zmluvné podmienky sú vopred pripravené a nie sú výsledkom jednanja spotrebiteľa s dodávateľom. V základných podmienkach úveru (časť 1 zmluvy)

je zakomponovaný súbor poistenia s poplatkom za poistenie určeným nezrozumiteľnou percentnou sadzbou a časť spoločné ustanovenia (časť 3 zmluvy) obsahuje celý blok ustanovení o poistení. Tieto ustanovenia o poistení sú nedielnou súčasťou zmlúv o spotrebiteľskom úvere, pričom spotrebiteľ očividne nemal na výber a pri podpise úverovej zmluvy musel akceptovať aj zmluvné ustanovenia o poistení. Súd ale opätovne podotýka, že na uzatvorenie poistnej zmluvy zákon vyžaduje písomnú formu, alebo písomné potvrdenie o uzavretí poistnej zmluvy - poistku (§ 791 Občianskeho zákonníka), pričom navrhovateľ žiadny takýto doklad zaväzujúci odporcu na platenie poistného súdu nepredložil. Rámcové zmluvy o poistení medzi navrhovateľom a Poist'ovňou Cardiff Slovakia a.s., z povahy veci nemôžu preukázať vznik poistenia voči odporcovi v tomto konaní, navyše ich navrhovateľ súdu nepredložil.

V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení a vykonaného dokazovania súd rozhodol o merite veci spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozsudku.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Nakoľko odporca neuhradil jednotlivé splátky úveru v lehote ich splatnosti, súd ho zaviazal zaplatiť navrhovateľovi popri istine aj zákonný úrok z omeškania vo výške ustanovenej v § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (9 % ročne), odo dňa nasledujúceho po tom, čo celý dlh navrhovateľa sa stal splatným, a to až do zaplatenia.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia a priznal ich pomernú náhradu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci čiastočný úspech (90% oproti 10% úspechu odporcu). Pomer úspechu, resp. neúspechu určil súd nasledovne: z navrhovateľom celkovo uplatnenej pohľadávky vo výške 1.282,21 eur, posúdil súd ako dôvodných len 1.157,80 eur, čo predstavuje z celkovo uplatnenej pohľadávky 90 %. Od úspechu navrhovateľa vo výške 90% súd odpočítal úspech odporcu vo výške 10%, a teda konečný úspech odporcu predstavoval 80%, čo znamená, že navrhovateľ má voči odporcovi nárok na náhradu 80 % svojich účelne vynaložených nákladov.

Podľa § 10 ods. 2 č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“), ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Trovy konania navrhovateľa, ako si ich tento prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil návrhom na začatie konania zo dňa 21.11.2013, pozostávali z trov právneho zastúpenia vo výške 165,70 eura (a to podľa § 10 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 1 vyhlášky, za dva úkony právnej služby, režijný paušál a DPH) a z trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku 76,50 eur.

Pomerná náhrada trov konania, ktorú súd priznal navrhovateľovi voči odporcovi teda predstavuje 61,20 eur titulom zaplateného súdneho poplatku (80% zo sumy 76,50 eur) a 132,56 eur titulom trov právneho zastúpenia (80% zo sumy 165,70 eur).

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. na Okresný súd Košice II v 2 písomných vyhotoveniach. Odvolanie má obsahovať, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť datované a podpísané, musí byť z neho zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V zmysle § 251 ods.1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.